

[Tom Behnke]

det problem, at en person over 18 år, men under 24 år, fortsat skal have børnebidrag, hvis vedkommende er studerende, selv om det er en myndig person. Og selv om det er en myndig person, er det forældremyndighedsindehaveren, der egentlig skal stå for opkrævningen af børnebidraget. Det virker lidt mystisk for mig.

Men lad os holde os til det specifikke område, der lægges op til i beslutningsforslaget, og lad os se, hvad der kan komme ud af det.

Fremskridtspartiet vil af gode grunde ikke på forhånd lægge sig fast på en stillingtagen til de forslag, der kommer, men vi er enige i, at vi skal have set på problemstillingen.

Problemet er, at børnene alt for ofte glemmes i den strid, der opstår. Det er helt forståeligt, at når der er tale om en skilsmisse, som i sig selv er meget følelsesladet, kan man ofte komme til at glemme børnene eller måske endda gå hen og bruge børnene som ammunition i den lille krig, der opstår mellem forældrene.

Vi er som sagt positive over for forslaget, men vi vil gerne, inden vi når frem til anden behandling, have belyst de indvendinger, som specielt justitsministeren fremførte, nemlig spørgsmålet om den tvungne fælles forældremyndighed over børn, der er født uden for ægteskab. Vi vil gerne have belyst nærmere, hvad det er for sanktioner, man vil pålægge forældre, der ikke ønsker at komme til et samråd. Hvad er det, der skal ske i den anledning? Er det overhovedet hensigtsmæssigt, at man pålægger sanktioner på det område?

Vi går til udvalgsbehandlingen med en positiv indstilling til forslaget, og så må vi se, hvad udvalgsbehandlingen fører med sig.

(Kort bemærkning).

Ebba Strøge (SF):

Det ligger væsentligt uden for det forslag, vi behandler i øjeblikket, men da hr. Tom Behnke tog det op, vil jeg godt sige, at jeg er helt enig i, at det, vi virkelig trænger til at få ændret i myndighedsloven, er bestemmelsen om, at der skal sendes børnebidrag til folk, der er over 18 år, til forældremyndighedsindehaveren. Der er ikke forældremyndighed tilbage, når man har passeret de 18 år. Det vil vi gerne have at justitsministeren ser alvorligt på.

Elisabeth Arnold (RV):

Det er egentlig lidt synd, at salen er så tom i

dag, og at der er så tyndt besat på tilskuerpladserne, for det er i virkeligheden meget, meget fundamentale problemer, vi beskæftiger os med, når det drejer sig om myndighedsloven. Det er sager, som vedrører næsten hver eneste familie i Danmark, ikke fordi hver eneste familie har splittede parforhold, men fordi man har enten brødre eller søstre, forældre eller børn, som er ude i problemer med parforholdet og deraf følgende problemer for børnene.

Vi kan ikke gennem lovgivning i Folketinget gøre folk lykkelige. Hvis det var så enkelt, havde vi for længst vedtaget en lov, der gjorde det. Men vi kan prøve at justere vores lovgivning således, at det bliver lettere for folk at finde ud af de vanskeligheder, de får i livet sammen.

Forældre-børn-relationen opstår ved fødslen og ophører først ved døden. Det er den eneste stabile relation, der varer hele livet igennem bortset fra søskendeforholdet. Alt andet kan forsvinde, alt andet kan gå i stykker, men forældre-børn-forholdet er der, og det er der altid. Forpligtelserne er der altid, selv om man til tider ikke forstår, at folk kan tage så let på det, som de gør.

Vi ændrede myndighedsloven for en del år siden sådan, at man kunne få fælles forældremyndighed. Det gik Det Radikale Venstre ind for, og der var megen diskussion om, hvorvidt det var rigtigt at gøre det. Erfaringen har dog vist, at vi skal fortsætte ad den vej. Det var faktisk umuligt for folk, der kunne være enige om at dele forældremyndigheden dengang, at få lov til det. Ved den tidligere myndighedslovsændring fik de mulighed for dette.

Folk, der ikke kan finde ud af det, og som ikke kan blive enige om det, vil aldrig kunne enes om at dele forældremyndigheden. Det skal vi ikke gøre os nogen illusioner om.

Men jeg tror, det er rigtigt, som forslagsstillerne fremfører i dette forslag, at det skal gøres klart allerede ved fødslen, at et barn har ret til to forældre. Det er et rigtigt princip, og vi vil fra radikal side meget gerne se på, om vi kan ændre myndighedsloven i den retning, så vi kan få gjort det til en regel, at man har fælles forældremyndighed. Først når det knaser, og hvis det ikke kan lade sig praktisere, må man dele over og sige, at så må forældremyndigheden gives til den ene af forældrene. Jeg tror, det præciserer ansvaret for begge forældre, at de har det allerede fra starten, når barnet fø-